

Consiliul Superior al Magistraturii
Colegiul Disciplinar
Completul de admisibilitate nr. 2

H O T Ă R Ă R E

10 mai 2016
Nr. 150/13

mun. Chișinău

Președintele ședinței: Elena Covalenco
Membrii completului: Olesea Plotnic
Victor Boico

examinînd, în ședință închisă, contestațiile înaintate de cet. Sardari Marin, reprezentant al petiționarului Roșca Dumitru, împotriva deciziilor Inspecției judiciare emise pe marginea sesizărilor adresate CSM privind acțiunile judecătorului Judecătoriei Ungheni, Vasile Lupu și judecătorilor Curții de Apel Bălți, Gheorghe Scutelnic, Ion Talpă, Svetlana Șleahțișchi,

C O N S T A T Ă :

La 11.09.2015, cet.Dumitru Roșca și reprezentantul acestuia, Marin Sardari au adresat CSM două sesizări privind acțiunile judecătorului Judecătoriei Ungheni, Vasile Lupu și acțiunile judecătorilor Curții de Apel Bălți, Gheorghe Scutelnic, Ion Talpă, Svetlana Șleahțișchi, admise la examinarea contestărilor acțiunilor organului de urmărire penală prin prisma prevederilor art.313 CPP, care ar constitui abateri disciplinare.

Sesizările au fost înregistrate cu nr.1940 p/m și nr.1941 p/m, respectiv.

În urma verificărilor întreprinse de către Inspecția judiciară, la 24.09.2015, inspectorul-judecător principal s-a pronunțat pe marginea sesizărilor prin deciziile respective.

Autorul sesizărilor Roșca Dumitru, cât și reprezentantul acestuia, Marin Sardari, au contestat ambele decizii ale Inspecției judiciare.

În cadrul procedurii de examinare a contestațiilor, Completul de admisibilitate, reieșind din faptul că cercetările întreprinse în cadrul ambelor cauze disciplinare pe marginea sesizărilor nr.1940 și nr.1941, vizează acțiunile aceluiași magistrați, pe marginea examinării aceluiași obiect al litigiului, a dispus conexarea cauzelor disciplinare spre examinare în cadrul procedurii disciplinare unice.

1. Aspecte ale sesizării, înregistrată cu nr.1940 p/m:

La 11.09.2015 cet.Sardari Marin, reprezentant al petiționarului Roșca Dumitru a depus Consiliului Superior al Magistraturii o sesizare, prin care deplânge acțiunile judecătorilor Curții de Apel Bălți, Gheorghe Scutelnic (președintele ședinței), Ion Talpa și Svetlana Melnic (Șleahțișchi) la emiterea deciziei din 05.11.2014 în urma examinării recursului împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 07.10.2014.

Autorul sesizării menționează că, prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Ungheni din 07.10.2014, a fost admisă parțial plîngerea înaintată de Dumitru Roșca împotriva ordonanței privind respingerea raportului OUP al SUP al IP Ungheni, Sergiu Turețchi, înaintat pe marginea demersului privind reluarea urmăririi penale din 01.08.2014, emisă de procurorul în procuratura raionului Ungheni, Victoria Popov și ordonanței privind respingerea plîngerii din 08.09.2014, emisă de adjunctul procurorului raionului Ungheni, Oleg Potînga, s-a declarat nulă ordonanța privind respingerea raportului OUP al SUP al IP Ungheni, Sergiu Turețchi, înaintat pe marginea demersului privind reluarea urmăririi penale din 01.08.2014 emisă de procurorul în procuratura raionului Ungheni, Victoria Popov și ordonanța privind respingerea plîngerii din 08.09.2014, emisă de adjunctul procurorului raionului Ungheni Oleg Potînga, cu obligarea procurorului de a expedia dosarul penal nr.2011368031 către CNEJ de pe lîngă Ministerul Justiției al RM, pentru efectuarea unei expertize grafoscopice suplimentară solicitată pe cont propriu de către contestatar.

La data de 20.10.2014, împotriva încheierii irevocabile din 07.10.2014, de către un procuror neîmputernicit, Liuba Pîntea, a fost declarat recurs.

Sardari M., în calitate de reprezentant a lui Roșca D., precum și ultimul, au solicitat respingerea ca fiind inadmisibil recursul Procuraturii Ungheni din 20.10.2014, declarat împotriva încheierii din 07.10.2014, deoarece legislația procesuală nu prevede contestarea cu recurs a astfel de încheieri judiciare, prin care s-a dispus efectuarea expertizei grafoscopice, precum și reieșind din faptul că recursul a fost declarat de către un procuror neîmputernicit prin dispoziția procurorului ierarhic superior respectiv, după cum este stipulat în art.320 alin.(1) CPP.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 05.11.2014, a fost admis recursul inadmisibil al Procuraturii Ungheni din 20.10.2014 și casată încheierea irevocabilă a Judecătoriei Ungheni din 07.10.2014.

Consideră că, judecătorii Curții de Apel, Gh.Scutelnic, I.Talpa și Sv.Melnic au acționat într-un mod cu totul ilegal, inadmisibil, arbitrar și contrar prevederilor imperative ale art.313 alin.(6), art.320 alin. (1), 338 alin.(3) și (4) CPP, prin ce au comis abaterea disciplinară prevăzută de art.4 alin.(1) lit.i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, încălcarea normele imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

2. Aspecte ale sesizării, înregistrată cu nr.1941p/m:

Tot la 11.09.2015 cet. Sardari Marin, reprezentant al petiționarului Roșca Dumitru a depus Consiliului Superior al Magistraturii o sesizare, prin care deplânge acțiunile judecătorilor Curții de Apel Bălți, Gheorghe Scutelnic (președintele ședinței), Ion Talpa și Svetlana Melnic (Șleahțiștii) la emiterea deciziei din 02.09.2015 și acțiunile judecătorului Vasile Lupu la examinarea plîngerii depuse în baza art.313 CPP și emiterea încheierii din 25.03.2015.

În fapt, se menționează că, la data de 25.03.2015, prin încheierea irevocabilă a judecătorului de instrucție a Judecătoriei Ungheni s-a respins plîngerea înaintată de Dumitru Roșca împotriva ordonanței privind suspendarea urmăririi penale din

16.08.2013, emisă de procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Radu Nicorici și ordonanței privind respingerea plângerii din 19.02.2015, emisă de adjunctul procurorului raionului Ungheni, Oleg Potinga, ca fiind neîntemeiată. La baza adoptării încheierii judecătorești din 25.03.2015, au stat demersul din 27.01.2015 privind verificarea legalității acțiunilor OUP, efectuate pe dosarul penal nr.2013028008 înaintat de petiționarul Roșca D., suplimentul din 17.02.2015 la demersul din 27.01.2015, ordonanța din 19.02.2015 de respingere a plângerii-demersului din 27.01.2015, emisă de Procuratura Ungheni și plîngerea depusă în temeiul art.313 CPP din 07.03.2015 împotriva ordonanțelor din 16.08.2013 și din 19.02.2015.

La data de 09.04.2015 considerând că încheierea din 25.03.2015 nu este irevocabilă după cum ilegal a indicat în ea judecătorul de instrucție, petiționarul și reprezentantul acestuia au declarat recurs.

Prin decizia din 02.09.2015, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți, judecătorii Gheorghe Scutelnic (președintele ședinței), Ion Talpa și Svetlana Șleahțișchi (raportor), a respins recursul declarat împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 25.03.2015.

În recurs petiționarul a menționat că instanța de fond eronat și contradictoriu a indicat în încheiere că aceasta este irevocabilă, deși judecătorul, în partea pregătitoare a ședinței, le-a explicat dreptul de a contesta încheierea cu recurs.

La examinarea plângerii petiționarul și reprezentantul acestuia au accentuat faptul că, încheierea din 25.03.2015, potrivit prevederilor alin.(6), art.313 CPP este susceptibilă căilor de atac, deoarece s-a contestat Ordonanța din 16.08.2013 de suspendare a cauzei penale prin care toate lucrările pe dosarul penal au fost suspendate (stopate, oprite) pînă la reluarea urmăririi penale.

Autorul sesizării consideră că, în temeiul art.313 alin.(6) CPP, încheierile judecătorului de instrucție privind suspendarea cauzei penale, nu sunt irevocabile și pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile, deoarece între o cauză penală clasată și o cauză penală suspendată, nu există nici o diferență, urmând ca apoi să fie reluată urmărirea penală.

Declară că, în ședința din 02.09.2015, au insistat și asupra faptului că încheierea din 25.03.2015 poate fi atacată cu recurs, deoarece la caz prin demersuri, prin plîngerea în baza art. 313 CPP și prin recursul declarat, au solicitat reluarea urmăririi penale pe cauza penală, iar alin.(6) al art.313 CPP prevede expres dreptul de a contesta cu recurs cazurile în care se solicită reluarea urmăririi penale.

Apreciază soluția privind inadmisibilitatea recursului, adoptată de judecătorii Curții de Apel Bălți, prin decizia din 02.09.2015, ca fiind ilegală, inadmisibilă, arbitrară și pronunțată contrar prevederilor imperative ale art.313 alin.(6) CPP.

În continuare susține că, judecătorul Vasile Lupu care a adoptat încheierea din 25.03.2015, a încălcat prevederile imperative ale art.313 alin.(6) CPP, cînd a indicat că încheierea este irevocabilă, deoarece prin demersurile înaintate și prin plîngerea în baza art.313 CPP, Roșca D. contestă clasarea/suspendarea cauzei penale, solicitând reluarea urmăririi penale pe cauza penală.

Insistă ca Colegiului disciplinar al CSM, să constate această abatere disciplinară gravă în acțiunile judecătorului.

De asemenea, consideră că și judecătorii Gh.Scutelnic, I.Talpa și Sv.Șleahițchi, prin decizia din 02.09.2015, au încălcat prevederile imperative ale art.313 alin.(6) CPP, respingând ca fiind inadmisibil recursul din 09.04.2015, pe cauza penală de suspendare/clasare și de reluare a urmăririi penale, deoarece acest recurs în temeiul art.313 alin.(6) CPP este admisibil.

Aici, autorul sesizării susțin că, reieșind din faptul că judecătorii au încălcat prevederile legale imperative a art.313 alin.(6) CPP, care la caz îi permiteau lui Roșca D. să conteste cu recurs încheierea din 25.03.2015, se evidențiază abaterea disciplinară prevăzută de art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, și anume încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Suplimentar, invocă că judecătorul V.Lupu, în încheierea din 25.03.2015 nu s-a expus asupra nici unui motiv din plîngerea în temeiul art.313 CPP din 07.03.2015 înaintată de Roșca D., fapt care este vădit inadmisibil în coraport cu exigențele normelor imperative de drept procedural ocrotite de art.6 CEDO „...obligăția de a motiva hotărârile judiciare” și care demonstrează intenția judecătorului și nedorința de a se expune asupra motivelor din această plîngere.

Astfel, autorii sesizării solicită constatarea abaterii disciplinare în acțiunile judecătorilor Curții de Apel Bălți, Gheorghe Scutelnic, Ion Talpa și Svetlana Șleahițchi la adoptarea deciziei din 02.09.2015, prin faptul că aceștea, contrar prevederilor imperative ale art.313 alin.(6) CPP, au respins ca fiind inadmisibil recursul lui Roșca Dumitru declarat împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 25.03.2015, precum și constatarea abaterii disciplinare în acțiunile judecătorului Judecătoriei Ungheni, Vasile Lupu la adoptarea încheierii din 25.03.2015, prin faptul că ilegal, contrar art.313 alin.(6) CPP, a indicat că este irevocabilă, cu atragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor vizați.

3. Concluziile Inspecției judiciare pe marginea sesizărilor nr.1940 p/m și nr.1941 p/m:

În urma verificărilor întreprinse, inspectorul-judecător principal al Inspecției judiciare de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, Nicolae Clima, examinând sesizările nr.1940 p/m și nr.1941p/m, depuse CSM la data de 11.09.2015 de către Roșca Dumitru și reprezentantul acestuia, Sardari Marin, a emis deciziile respective, prin care a dispus respingerea sesizărilor ca fiind neîntemeiate.

Disponând respingerea sesizărilor, inspectorul-judecător principal și-a argumentat concluziile prin prisma prevederile alin.(2) art.20 și alin.(2) art.22 din Legea nr.178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, conform căror se consideră vădit neîntemeiată sesizarea în care sunt invocate fapte care nu fac referință la abaterile prevăzute de art.4, căreia i-a expirat termenul de prescripție prevăzut la art.5 sau care este declarată repetat, fără a aduce noi probe, precum și reieșind din prevederile art.114, 115 alin. (1) din Constituția R.Moldova, potrivit căror, justiția se înfăptuiește în numele Legii numai de instanțele judecătorești, prin Curtea Supremă de Justiție, Curțile de Apel și judecătorii.

Concluziile inspectorului-judecător în ambele cazuri sunt motivate și determinate de necesitatea respectării principiilor generale conform căror nimeni, în

afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

Inspectorul menționează că, Consiliul Superior al Magistraturii este organ de autoadministrare judecătorească, nu are competențe jurisdicționale și nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor judecate de instanțele competente, să se expună și/sau să aprecieze legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești. În caz contrar, susține inspectorul, dacă Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul Inspecției judiciare, ca organ din subordinea CSM, s-ar expune asupra legalității și temeiniciei actelor judecătorești, chiar și prin prisma invocărilor de încălcare a normelor imperative ale legislației, aceasta ar constitui o imixtiune gravă în procesul de înfăptuire a justiției, CSM atribuindu-și astfel, competențe improprii.

Concluzionează că, încălcarea normelor imperative ale legislației prin faptele invocate de către Roșca Dumitru și reprezentantul acestuia, Sardari Marin, nu au fost constatate, iar motivele expuse ca încălcare a normelor imperative ale legislației, nu se încadrează în prevederile legale de constatare a abaterii disciplinare.

Se mai indică că, art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, enumera în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile care constituie abateri disciplinare, inclusiv prin alin.(1) lit.i) încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Consideră inspectorul că, autorii sesizării interpretează în felul său prevederile din art.313 alin.(6) CPP, potrivit căror încheierea judecătorului de instrucție este irevocabilă, cu excepția încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale, care pot fi atacate cu recurs la Curtea de apel în termen de 15 zile de la data pronunțării și consideră că sub incidența excepțiilor menționate s-ar încadra și cazurile de contestare a ordonanței de suspendare a urmăririi penale.

Astfel, inspectorul-judecător opinează că, autorii sesizării, prin însăși conținutul acesteia recunosc că, în textul art.313 alin.(6) CPP nu este indicat în mod direct dreptul de contestare cu recurs a încheierii de suspendare a procesului, dar că din contextul acestei norme ar rezulta că încheierea, ce se referă la suspendarea procesului, poate fi atacată cu recurs, deoarece între noțiunile de o cauză penală suspendată și o cauză penală clasată, nu există nici o diferență, acestea fiind identice.

Inspectorul invocă că, norma art.313 CPP este imperativă doar la cazurile de excepție de a fi contestate cu recurs în partea încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale, iar alte cazuri neprevăzute, prin interpretare, nu pot fi atribuite cu drept de contestare cu recurs, prin norma imperativă.

Curtea de apel Bălți, ca instanță de recurs, prin încheierea din 02.09.2015 a constatat că, recursul este inadmisibil și că încheierea primei instanțe este

irevocabilă anume din motivul că norma art.313 alin.(6) CPP nu prevede contestarea cu recurs a asemenea încheieri.

Consideră că, faptele invocate în sesizare, sunt declarative și arbitrare prin interpretarea lor, nu se referă la normele imperative și nu constituie temei pentru întocmirea unui raport de abatere disciplinară pentru prezentarea Completului de admisibilitate al Colegiului disciplinar.

În concluzie inspectorul relevă că, dezacordul autorului sesizării cu încheierea din 25.03.2015 de respingere a plîngerii lui Dumitru Roșca, inclusiv și cu faptul că s-a dispus că încheierea respectivă este irevocabilă și de asemenea cu decizia Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins recursul ca inadmisibil, chiar și prin prisma invocărilor de încălcare a normelor imperative, nu este o abatere disciplinară, nu este bazată pe un act de justiție a instanței, prin care ar fi fost constatat faptul că instanța de judecată a aplicat intenționat sau din neglijență gravă legislația contrar practicii judiciare uniforme sau că a încălcat normele imperative ale legislației în procesul de înlăptuire a justiției.

Suplimentar, consideră inspectorul judecător că, legalitatea încheierii primei instanțe a fost confirmată prin decizia instanței de recurs, prin care recursul a fost respins ca inadmisibil și, astfel, are forța puterii lucrului judecat în privința cărui Consiliul Superior al Magistraturii nu este în drept să se expună.

În consecință, inspectorul-judecător concluzionează că, faptele expuse nu întrunesc condițiile și nu fac parte din lista abaterilor disciplinare, prevăzute de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, de aceea sesizarea este vădit neîntemeiată.

4. Contestarea petiționarului împotriva deciziei Inspecției-judiciare adoptată pe marginea sesizării cu nr.1940 p/m:

La 16.10.2015, reprezentantul petiționarului, Sardari Marin, a depus contestații asupra ambelor decizii ale Inspecției judiciare din 24.09.2015.

Referindu-se în contestație la circumstanțele de fapt și de drept expuse în sesizare, contestatarul și-a exprimat dezacordul cu soluția adoptată pe marginea sesizării, considerând decizia vădit nefondată, arbitrară și contradictorie cu circumstanțele cauzei, aceasta urmând a fi anulată, cu admiterea integrală a cerințelor din sesizare.

Astfel, contestatarul invocă faptul că, inspectorul nu a verificat obiectul litigiului expus în sesizare, eronat făcând trimitere la conținutul art.313 CPP ca fiind greșit interpretat de petiționar, deoarece ultimul nu a invocat încălcarea prevederilor imperative ale art.313 alin.(6) CPP, atunci cînd judecătorii au respins, ca inadmisibil, recursul lui Roșca D., prin care s-a solicitat anularea unei ordonanțe a Procuraturii Ungheni de suspendare a urmăririi penale și reluarea acestei cauze penale.

În acest context menționează că, obiectul litigiului, obiect de examinare la adoptarea încheierii din 25.03.2015 și deciziei Curții de Apel Bălți din 02.09.2015, l-au constituit Demersul din 27.01.2015 privind verificarea legalității acțiunilor OUP al r-lui Ungheni, efectuate pe dosarul penal nr.2013028008 (anexa 3 la sesizare), suplimentul din 17.02.2015 la demersul din 27.01.2015 (anexa 4 la sesizare), plîngerea de contestare în temeiul art.313 CPP din 07.03.2015 (anexa 6 la

sesizare), declarată împotriva ordonanțelor din 16.08.2013 și din 19.02.2015 și recursul din 09.04.2015 (anexa 7 la sesizare) împotriva încheierii din 25.03.2015, toate acestea fiind înnaintate de petiționarul Roșca D. pe cauza penală nr.20130288008 pornită de OUP și suspendată prin ordonanța Procuraturii Ungheni din 16.08.2013, prin care expres s-a solicitat instanței de fond și celei de recurs reluarea urmăririi penale.

Prin urmare, consideră că, constatările din decizia nr.1940 a cărei anulare o solicită la moment, nu se încadrează în prevederile art.313 alin.(6) CPP, sunt vădit eronate și contradictorii, deoarece prin emiterea concluziilor arbitrare și contrare circumstanțelor pricinii prin decizia dată s-a afectat procesul echitabil de examinare a cauzei, care la caz au impus obligația inspectorului-judecător principal la adoptarea deciziei nr.1940, să se expună cu argumente clare, simple, precise, ferme și cu putere de convingere asupra motivelor și argumentelor din sesizare, fapt care nu a avut loc.

Astfel, prin contestația depusă se solicită anularea ca fiind vădit nefondată și nemotivată a deciziei nr.1940 p/m din 24.09.2015 adoptată de inspectorul-judecător principal, Nicolae Clima și admiterea integrală a cerințelor atragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Curții de Apel Bălți, Gh.Scutelnic, I.Talpă, Sv.Șleahițchi la adoptarea deciziei din 02.09.2015 și a judecătorului Judecătoriai Ungheni, V.Lupu la adoptarea încheierii din 25.03.2015

5. Contestația petiționarului împotriva deciziei Inspecției-judiciare adoptată pe marginea sesizării cu nr.1941 p/m

La 16.10.2015, reprezentantul petiționarului, Sardari Marin, a depus contestații asupra ambelor decizii ale Inspecției judiciare din 24.09.2015.

Consideră că, decizia nr.1941 p/m din 24.09.2015 adoptată de inspectorul-judecător principal, Nicolae Clima, referitor la cererea de atragere la răspundere disciplinară a Judecătorilor Curții de Apel Bălți, Gh.Scutelnic. I.Talpă, Sv.Șleahițchi (Melnic), pentru încălcările comise la adoptarea deciziei din 05.11.2014, prin care au admis un recurs inadmisibil, depus de un procuror fără împuterniciri și au casat încheierea irevocabilă a Judecătoriai Ungheni din 07.10.2014, este una arbitrară, nemotivată și contradictorie.

Solicită anularea deciziei Inspecției judiciare, pe motiv că decizia Curții de Apel din 05.11.2014 și încheierea Judecătoriai Ungheni din 07.10.2014 au afectat un proces penal, nefiind examinat de fapt adevăratul obiect al litigiului.

Contestatarul atrage atenția că, obiect de examinare la adoptarea deciziei Curții de Apel Bălți din 05.11.2014 și încheierii Judecătoriai Ungheni din 07.10.2014, l-a constituit în special demersul din 18.07.2014 și plîngerile de contestare în baza art.299 și 313 CPP, prin care se confirmă cu certitudine faptul că, în speță, nu s-a soliciat reluarea urmăririi penale, dar s-a solicitat numirea unei expertize pe cont propriu în afara cauzei penale, iar acest fapt exclude posibilitatea contestării cu recurs a încheierii din 07.10.2014 în temeiul art.313 alin.(6) CPP, deoarece această încheiere este irevocabilă în virtutea obiectului litigiului.

Consideră că, prin decizia CSM nr.1941, intenționat nu s-au constatat toate circumstanțele cauzei de abatere disciplinară gravă și s-a camuflat, asemenea cum s-a camuflat prin decizia Curții de Apel Bălți din 05.11.2014, faptul că, la caz, s-a

solicitat reluarea urmăririi penale, în timp ce din demersul și plîngerile petiționarului, precum și din încheierea instanței din 07.10.2014, se constată cu certitudine faptul că decizia Curții de Apel Bălți din 05.11.2014 este emisă contrar prevederilor imperative și exhaustive ale art.313 alin.(6) CPP, pe marginea demersului din 18.07.2014 și plîngerilor în ordinea art.299 și 313 CPP, înaintate de Roșca D., prin care s-a solicitat expres numirea expertizei grafoscopice la recipisa din 09.10.2009, pe cont propriu în afara cauzei penale și că recipisa litigioasă să fie expediată la expertiză, împreună cu dosarul penal în cauză.

Susține că judecătorii care au adoptat decizia din 05.11.2014, au încălcat prevederile imperative ale art.313 CPP, deoarece au casat încheierea irevocabilă din 07.10.2014, adoptată pe marginea solicitărilor în afara cauzei penale.

Solicită anularea deciziei Inspecției judiciare, deoarece actele cauzei confirmă cu certitudine faptul că încheierea instanței din 07.10.2014 nu a afectat un proces penal clasat/încetat, prin această încheiere nu s-a reluat urmărirea penală, încheierea nefiind susceptibilă de a fi contestată cu recurs, motiv pentru care la adoptarea deciziei din 05.11.2014, judecătorii au încălcat prevederile imperative ale art.313 alin.(6) CPP, casînd încheierea din 07.10.2014 cu adevărat irevocabilă, prin care s-a dispus efectuarea unor acțiuni pe contul propriu a lui Roșca D., solicitate în afara cauzei penale în litigiu.

De asemenea, contestatarul apreciază decizia Inspecției ca vădit nemotivată, deoarece inspectorul-judecător, într-un mod vădit arbitrar și inadmisibil nu s-a expus asupra încălcării prevederilor imperative ale art.320 alin. (1) și 338 alin.(4) CPP expuse în sesizare, care constau în faptul că, prin decizia Curții de Apel din 05.11.2014 s-a admis recursul procurorului L.Pîntea, care nu avea împuterniciri să declare acest recurs.

Astfel, consideră încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece de către inspector nu a fost dat un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, nu și-a motivat decizia, motivația fiind o garanție pentru părți, că cererile lor au fost analizate cu atenție și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Mai menționează faptul că, prin neexpunerea inspectorului-judecător în decizie asupra celor două argumente a petiționarului din sesizare, acestuia i-a fost încălcat dreptul garantat de art.6 paragraful 1 din Convenție - dreptul la un proces echitabil.

În consecință, autorii sesizării solicită anularea ca fiind vădit nefondată și nemotivată a deciziei nr.1941 p/m din 24.09.2015, admiterea integrală a cerințelor privind intentarea unei cauze disciplinare și atragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Curții de Apel Bălți, Gh.Scutelnic, I.Talpă, Sv.Șleahtițchi (Melnic) la adoptarea deciziei din 05.11.2014.

6. Concluziile Completului de admisibilitate:

Examinînd conținutul sesizărilor, concluziile Inspecției judiciare, materialele anexate, Completul de admisibilitate consideră justificat de a respinge contestațiile împotriva deciziilor Inspecției judiciare emise pe marginea sesizărilor adresate CSM privind acțiunile judecătorului Judecătoriei Ungheni, Vasile Lupu și judecătorilor Curții de Apel Bălți, Gheorghe Scutelnic, Ion Talpă, Svetlana Șleahtițchi.

Reieșind din conținutul sesizărilor și contestațiilor depuse petiționarul î-și exprimă dezacordul cu hotărârile adoptate în urma examinării plângerilor adresate instanței de judecată în temeiul art.313 CPP.

Completul de admisibilitate consideră că, inspectorul-judecător, analizând argumentele invocate în sesizările adresate CSM, conducându-se de prevederile Legii nr.178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în mod legal a dispus respingerea acestora ca fiind neîntemeiate.

La general, conform art.114 al Constituției RMoldova, justiția se înfăptuiește în numele legii numai de către instanțele judecătorești.

Conform art.13 din Legea cu privire la organizarea judecătorească, imixtiunea în justiție este interzisă și se pedepsește în conformitate cu legea.

În baza art.18 lit.c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Completul de admisibilitate examinează admisibilitatea sesizărilor pentru pornirea procedurii disciplinare.

În conformitate cu art.27 din Legea dată, Completul de admisibilitate verifică admisibilitatea sesizării cu privire la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecători și decid asupra admisibilității sau respingerii sesizării.

Potrivit alin.(3) art.28 al aceleiași Legi, Completele de admisibilitate decid:

a) admisibilitatea sesizării și transmiterea cauzei disciplinare spre examinarea plenului colegiului disciplinar, în cazul în care din cuprinsul sesizării, dosarului cauzei disciplinare sau al raportului întocmit de inspectorul-judecător rezultă bănuiala rezonabilă că a fost comisă o abatere disciplinară;

b) respingerea sesizării.

Potrivit prevederilor Hotărârii Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010, controlul legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs în conformitate cu procedurile jurisdicționale.

Potrivit normelor ce reglementează răspunderea disciplinară a judecătorilor, judecătorul poate fi atras la răspundere disciplinară în cazul în care, în urma verificării argumentelor sesizării, Inspekția judiciară a constatat existența unor temeuri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către judecător.

Completul de admisibilitate constată că, Inspekția judiciară a acordat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, nefiind stabilite careva temeuri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de către judecătorii vizați a unei abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Argumentele invocate în contestația depusă, nu indică la prezența în acțiunile magistraților a unor fapte, care potrivit prevederilor art.4 din Legea nr.178 Cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, ar constitui abateri disciplinare.

Autorul sesizării, cât și reprezentantul acestuia, au invocat fapte ce țin de verificarea temeiniciei și legalității hotărârilor judecătorești, emise la examinarea în fond a unor plângeri, fapt ce nu ține de competența Consiliului Superior al Magistraturii și Colegiului disciplinar din cadrul CSM.

Completul de admisibilitate al Colegiului disciplinar reține că, Consiliul Superior al Magistraturii, în a cărei subordine funcționează Colegiul disciplinar, în

virtutea art.1 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, este organ de autoadministrare judecătorească.

Consiliul Superior al Magistraturii nu înfăptuiește actul de justiție, or, acesta nu face parte din instanțele judecătorești prevăzute de art.15 alin.(1) și (2) din Legea privind organizarea judecătorească.

Suplimentar, în conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale nr.28 din 14 decembrie 2010, controlul legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale. Inadmisibilitatea punerii la îndoială a legalității deciziilor judecătorești este expres prevăzută de art.120 din Constituție, care prevede că, este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.

Este de menționat că, responsabilitatea judecătorului este determinată de necesitatea garantării independenței și libertății judecătorilor pentru a evita orice influență. Aici, legislatorul a stabilit expres care sunt condițiile angajării răspunderii judecătorului, inclusiv a răspunderii disciplinare.

Astfel, pe marginea examinării contestației, Colegiul de admisibilitate constată că, împrejurările și circumstanțele cauzei nu întrunesc aceste condiții.

Potrivit pct. 6 din Hotărârea Curții Constituționale din 14 decembrie 2010, pct. 8 din Hotărârea Curții Constituționale din 07 iunie 2011, Consiliul Superior al Magistraturii, în calitate de instanță disciplinară, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, trebuie să stabilească dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv latura obiectivă și subiectivă. Lipsa unuia dintre aceste elemente constitutive ale abaterii disciplinare nu atrage după sine răspunderea disciplinară a judecătorului.

Completul de admisibilitate consideră că, faptele invocate de autorul sesizării, nu întrunesc elementele constitutive ale unei abateri disciplinare prevăzute de art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Sunt aplicabile la caz și prevederile alin.(3) art.19 și art.21 alin.(2) din Legea cu privire la statutul judecătorului, potrivit cărora, judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal și, respective, că anularea sau modificarea hotărârii judecătorești atrage răspundere în condițiile Legii nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor dacă judecătorul care a pronunțat-o a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave.

În conformitate cu Recomandările CM/Rec(2010)12, adoptate de Comitetul Miniștrilor la 17 noiembrie 2010, în temeiul art. 15 b din Statutul Consiliului European, nu poate fi antrenată răspunderea civilă sau disciplinară a judecătorului pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință și gravă neglijență (pct.66).

Reieșind din conținutul sesizărilor, ținând cont de materialele prezentate, Completul de admisibilitate constată lipsa unei bănuieli rezonabile privind comiterea de către magistrații vizați a unei abateri disciplinare.

Conducându-se de art.18, 27-29 din Legea nr.178 din 25.07.14 Cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Completul de admisibilitate,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Respinge contestațiile depuse de Marin Sardari reprezentant al petiționarului Roșca Dumitru, împotriva deciziilor nr.1940 și 1941 din 24.09.2016 ale Inspecției judiciare emise pe marginea sesizărilor adresate CSM privind acțiunile judecătorului Judecătoriei Ungheni, Vasile Lupu și judecătorilor Curții de Apel Bălți, Gheorghe Scutelnic, Ion Talpă, Svetlana Șleahțișchi.

Hotărârea nu se supune căilor de atac.

Hotărârea Completului de admisibilitate se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii.

Președintele ședinței

Elena Covalenco

Membrii completului

Olesia Plotnic

Victor Boico